

си сынъ Божій речи да станатъ тѣа каменѣ хлѣбове.

4 Я той шговори и рече: писано е: не токму съз единъ хлѣвъ ще да бѣде живъ человѣкъ: но со всякое слово, което излази отъ уста та Божіа.

5 Тогава го зема діаволо и заведе го во сватый градъ, и постави го на стрѣха та църковна:

6 И говореше мѣ, ако си Сынъ Божій фжрнсе долъ защото е писано: че на Ангели те си ще да заповѣда за тебе да те сохранатъ, и нарѣче те си ще те зематъ, да си не прекренишъ некогаши оу камень нога та.

7 Я Исусъ мѣ рече: паки писано е и това: защо Господа твоего не щемъ да искренишъ.

8 Пакъ го зема діаволо и воскачиго на една палнина много висока, и показа мѣ сички те царства на-свѣтътъ, и слава та тѣхна:

9 И рече мѣ: тѣа сички те ще ти дамъ, ако паднешъ да ми се поклонишъ.

10 Тогава мѣ рече Исусъ: иди задъ мене сатано, защото е писано: Господъ Богъ твоёмъ ще да се поклонишъ, и немъ самомъ ще да послъжишъ.

11 Тога го остави діаволо, и ето Ангели дойдоха и мѣ слагъваха.

12 И като чс Исусъ, че Іу-

аннъ былъ предаденъ отъ нде въ Галілеа.

13 И като встави Назаретъ, дойде и заселисе въ Капернаумъ приморскій, въ предѣли те Завлоновы и Нефаллимовы.

14 За да се исполни речено то презъ пророка Ісаіа, щото говори:

15 Земла Завлонова, и земля Нефаллимова, пѣтъ на-море то отъ одонадна та страна Іорданова, Галілеа та изыческа:

16 Людѣ то, които сѣдеха въ темнина, видѣха свѣтъ великъ: и она що то сѣдеха въ страна та, и сѣнка смертна, свѣтъ имъ возсіа.

17 Отъ тогава начна Исусъ да проповѣдъва, и да говори: покаятеса, защото се приближи царство нечесное.

18 И като ходеше Исусъ при море то Галілейско, виде два брата Симона, който се говори Петръ, и Андреа брата мѣ, които вметаха мрежы въ море то, защо бѣха рыбаге:

19 И рече имъ: Блатѣ сѣдъ мене, и ще да вы направимъ ловцы на-человецы те.

20 И бгѣ оставиха мрежы те, и отидоха подиръ негъ.

21 И като преиде отъ тамъ, виде дрѣги два брата, Іакъва Зеведеева, и Іванна брата мѣ въ геміа та заедно со Зеведеа ваца имъ че кърпеха мрежы те си, и повыка ги.

22 Я они бгѣ оставиха ге-